

Miriam owns a fleet of cars and trucks that she rents out as her business. On Sunday, Shmuel rents a car from Miriam for a week.

Shmuel's best friend David calls Shmuel up on Wednesday and asks Shmuel if he can borrow the car that night to go see a movie. Shmuel lets David borrow the car.

That night, Shmuel goes to the same theatre as David and chances upon him in the lobby.

"Fancy meeting you here, Shmuel", says David to Shmuel. David continues, "Good. Please take me home and take the car back with you." "Sure." says Shmuel, and the two of them walk out of the theatre.

Just as they are leaving the theatre, they together witness a car traveling at high speed ram into a light post. The post collapses and falls right on the rented car totaling it in front of Shmuel and David.

Thankfully, no one was injured, including the driver of the speeding car. Within minutes, the police are on the scene to investigate the incident.

	<u>What we know</u>	<u>What we need to know</u>	<u>Questions to ask</u>
Police			

Miriam's Lawyer			
Shmuel's Lawyer			

David's
Lawyer

Judge

What do you think are the most relevant facts of the case? Relevant facts are those things that you really need to know to decide what to do. If you don't know these things, you can't decide the halacha. Usually, these are things that happened (or didn't happen) and how much evidence that you have.

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____
11. _____
12. _____
13. _____
14. _____

What is (or are) the most important thing(s) that must be decided. This is usually the most important question(s) that must be decided by the halacha. It's not just: is (s)he Chayav or Patur? It's the most important thing that will lead to him/her being Chayav or Patur. You are on the right track if you write the reason that you think that the person is Chayav or Patur in the form of a question. For example, "Because of _____, is the person considered negligent or not?"

What is the Halacha? The answer to this is usually short.

Citations, sources and additional reasons. These are things that you found in the Talmud or Halacha to support what said should be the Halacha. You may also write additional reasons that you either found in sources or that you thought of that would support the Halacha.

1. _____
2. _____
3. _____

עין סניפס ג' סניפס

כא מדי סניפס סניפס
מלכות סניפס סניפס
סניפס סניפס סניפס
סניפס סניפס סניפס :

כא מדי סניפס סניפס
סניפס סניפס סניפס
סניפס :

כא מדי סניפס סניפס
סניפס סניפס סניפס
סניפס סניפס סניפס
סניפס סניפס סניפס :

מסכת בבא מציעא פרק ג משנה א

פרק ג

משנה א

המפקיד אצל חברו בהמה או כלים ונגנבו או שאבדו; שלם ולא רצה לשבע, שהרי אמרו: שומר חנם נשבע ויוצא; נמצא הגנב משלם תשלומי כפל; טבח ומכר משלם תשלומי ארבעה וחמשה; למי משלם? למי שהפקדון אצלו. נשבע ולא רצה לשלם; נמצא הגנב משלם תשלומי כפל; טבח ומכר משלם תשלומי ארבעה וחמשה; למי משלם? לבעל הפקדון.

משנה ב

השוכר פרה מחברו והשאילה לאחר, ומתה כדרךה ישבע השוכר שמתה כדרךה, והשואל ישלם לשוכר. אמר רבי יוסי: כיצד הלה עושה סחורה בפרתו של חברו? אלא תחזור הפרה לבעלים.

משנה ג

אמר לשנים: גזלתי לאחד מכם מנה, ואיני יודע איזה מכם; או: אביו של אחד מכם הפקיד לי מנה, ואיני יודע איזה הוא נותן לזה מנה ולזה מנה, שהודה מפי עצמו.

משנה ד

שנים שהפקידו אצל אחד, זה מנה, וזה מאתים; זה אומר: שלי מאתים, וזה אומר: שלי מאתים נותן לזה מנה ולזה מנה, והשאר יהא מנח עד שיבא אליהו. אמר רבי יוסי: אם כן, מה הפסיד הרמאי? אלא הכל יהא מנח עד שיבא אליהו.

רמב"ם הלכות שכירות

פרק א

הקדמה

הלכות שכירות יש בכללן שבע מצות שלש מצות עשה וארבע מצות לא תעשה וזהו פרטן:

(א) דין שכיר ושומר שכר

(ב) ליתן שכר שכיר ביומו

- (ג) שלא יאחר שכר שכיר אחר זמנו
- (ד) שיאכל השכיר מן המחובר שעושה בו
- (ה) שלא יאכל השכיר מן המחובר בשעת מלאכה
- (ו) שלא יוליך השכיר בידו יתר על מה שיאכל
- (ז) שלא יחסום שור בדישו

וביאור מצות אלו בפרקים אלו:

הלכה א

ארבעה שומרים נאמרו בתורה ושלשה דינין יש להם ואלו הן הארבעה שומרין שומר חנם והשואל ונושא שכר והשוכר:

הלכה ב

ואלו הן שלשה דינין שלהן:

ש"ח שנגנב הפקדון ממנו או אבד ואין צריך לומר אם נאנס הפקדון אונס גדול כגון שהיתה בהמה ומתה או נשבת ה"ז נשבע ששמר כדרך השומרין ופטור שנאמר וגונב מבית האיש וגו' ונקרב בעל הבית אל האלהים השואל משלם הכל בין שאבד דבר השואל או נגנב בין שארעו אונס גדול מזה כגון שמתה הבהמה השאולה או נשברה או נשבת שכך כתוב בשואל ונשבר או מת בעליו אין עמו שלם נושא שכר או השוכר שניהם דין אחד יש להן אם נגנב או אבד הדבר השכור או שנטל שכר על שמירתו הרי אלו משלמים ואם ארעו אונס גדול מזה כגון שהיתה בהמה ומתה או נשברה או נשבת או נטרפה הרי אלו נשבעין שנאנסה ופטורין שנאמר ומת או נשבר או נשבה אין רואה שבועת ה' וגו' וכתוב אם גנוב יגנב מעמו ישלם לבעליו וגו' נמצאת אומר שומר חנם נשבע על הכל והשואל משלם את הכל חוץ מן המתה בשעת מלאכה כמו שיתבאר נושא שכר והשוכר משלמין את האבידה ואת הגניבה ונשבעין על האונסין הגדולים כגון שבורה ושבוייה ומתה וטריפה או שאבד הדבר בספינה שטבעה בים או נלקח בלסטים מזויין וכל כיוצא באלו משאר אונסין הגדולים:

הלכה ג

המפקיד אצל חבירו בין בחנם בין בשכר או השאילו או השכירו אם שאל השומר את הבעלים עם הדבר שלהן או שכרן הרי השומר פטור מכלום אפילו פשע בדבר ששמר ואבד מחמת הפשיעה ה"ז פטור שנאמר אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו בד"א כששאל הבעלים או שכרן בעת שנטל החפץ אף על פי שאין הבעלים שם עמו בעת הגניבה והאבידה או בעת שנאנס אבל נטל החפץ ונעשה עליו שומר תחלה ואחר כך שכר הבעלים או שאלן אע"פ שהיו הבעלים עומדין שם בעת שנאנס הדבר השמור ה"ז משלם שנאמר בעליו אין עמו שלם מפי השמועה למדו היה עמו בשעת השאלה אף על פי שאינו בעת הגניבה והמיתה פטור לא היה עמו בשעת השאלה אע"פ שהיה עמו בעת המיתה או השבייה חייב והוא הדין לשאר השומרים שכולן בבעלים פטורין אפילו פשיעה בבעלים פטור:

הלכה ד

כל שומר שפשע בתחלתו אף על פי שנאנס בסופו חייב כמו שיתבאר ואין השואל רשאי להשאיל אפילו שאל ספר תורה שכל שקורא בו עושה מצוה לא ישאילנו לאחר וכן אין השוכר רשאי להשכיר אפילו השכירו ס"ת לא ישכירנו לאחר שהרי זה אומר לו אין רצוני שיהיה פקדוני ביד אחר עבר השומר ומסר לשומר השני אם יש עדים ששמרה השומר השני כדרך השומרין ונאנס פטור השומר הראשון שהרי יש עדים שנאנס ואם אין שם עדים חייב השומר הראשון לשלם לבעלים מפני שמסר לשומר אחר ויעשה הוא דין עם השומר השני אפילו היה הראשון ש"ח ומסר לשומר שכר חייב שהרי יש לבעל החפץ לומר לו אתה נאמן אצלי להשבע וזה אינו נאמן לפיכך אם היה דרך הבעלים להפקיד תמיד דבר זה אצל השומר השני ה"ז השומר הראשון פטור מלשלם שהרי הוא אומר לבעלים זה הדבר שהפקדתם אצלי או השאלתם אמש הייתם מפקידין אותו אצל זה שהפקדתי אני אצלו והוא שלא ימעט שמירתו כיצד ימעט שמירתו כגון שהיה מופקד אצלו בשכר והפקידו אצל אותו השני בחנם או שהיה שאול אצלו והפקידו אצל אותו השני בשכר הואיל ומיעט שמירתו פושע הוא ומשלם אע"פ ששאל או ששכר בבעלים הרי הוא הוציא הדבר השמור מידו ליד שומר אחר:

הלכה ה

ואם הביא השומר השני הראייה שיפטר בה שומר ראשון כדין שמירתו הרי זה פטור כיצד שומר שכר שנתן הבהמה השמורה אצלו לש"ח אם הביא השומר השני עדים שמתה הבהמה כדרכה הרי השומר הראשון פטור וכן כל כיוצא בזה:

הלכה ו

שומר שמסר לשומר אחר והוסיף בשמירתו ומתה ההנאה לבעלים כיצד השוכר פרה מחבירו והשאילה לאחר ומתה כדרכה ביד השואל הואיל והשואל חייב בכל יחזירו דמי הפרה לבעלים שאין זה השוכר עושה סחורה בפרתו של חבירו וכן כל כיוצא בזה היה בידו פקדון ושלחו ביד אחר לבעליו הואיל והשומר הראשון חייב באחריותו עד שיגיע ליד הבעלים אם בא לחזור ולהחזיר הפקדון מיד השומר השני מחזיר ואם הוחזק השומר הראשון כפרן אינו יכול להחזיר הפקדון מיד השומר השני אף על פי שעדיין הפקדון באחריותו של ראשון:

שו"ע חו"מ סימן שז סעיף א

סימן שז: דיני השוכר וחיובו ופטורו ואם השאיל או השכיר סעיף א

השוכר מחבירו בהמה או כלים, דינו כשומר שכר להתחייב בגניבה ואבידה וליפטר מאונסין.

סעיף ב

יכולין המשכיר והשוכר לחזור בהם עד שימשוך או שיעשה אחד מדרכי הקנין, וכן אינו מתחייב בגניבה ואבידה עד שיעשה אחד מדרכי הקנייה, ויש אומרים שמשסילק הבעל שמירתו מעליו מדעת השומר נתחייב בשמירתה.

סעיף ג

ראובן שכר בית משמעון ונתן שם חטה, ומחמת שעמדה שם ימים הרבה נתקלקלו הכותלים ונפלו והזיקו לשמעון ולשכניו, אם היה ניכר וידוע קלקול הכותלים והתרו בו לסלק החטה ולא סלקה, פושע הוא וחייב לשלם כל ההיזק.

סעיף ד

אין השוכר בהמה או מטלטלים רשאי להשכיר לאחר. ואם השכיר לאחר, דינו כדין שומר שכר שמסר לשומר אחר שנתבאר בסימן רצא.

סעיף ה

השוכר פרה מחבירו והשאילה לאחר ומתה כדרכה או נאנסה, כיון שהשני חייב תחזור לבעלים הראשונים שאין הלה עושה סחורה בפרתו של זה, ואם אמר לשוכר אם תרצה תשאילנה ויהיה דינך עם השואל ויהיה דיני עמך, אז ישלם השואל לשוכר.

סעיף ו

השוכר פרה מחבירו ונולדה בה מכה בפשיעת השוכר שלא מחמת מלאכה, יש אומרים שהוא פטור מלשלם, כיון שסופה להתרפאות מאותה מכה לא הוי אלא שבת ואין שבת בבהמה, לפיכך אם מתבטלת כמה ימים פטור כיון שסופה להתרפאות, ויש מחייבים, **והסברא הראשונה נראה עיקר.**

סעיף ז

אין אדם רשאי לדוש בפרתו ערבית ולהשכירה שחרית.